

Nr 72.

Av herr **Gustavson, John, m. fl.**, om utredning rörande effektiv beskattning av vissa lyxvaror.

Inför de stora kostnader, som den inträdda krisen fört med sig, ha statsmakterna genom olika åtgärder vid urtima riksdagen 1939 sökt finansiera de beslutade åtgärderna av försvars- och annan kriskaraktär. Dels har detta ansetts att ske genom särskild s. k. värnskatt, dels genom beskattning av olika konsumtionsvaror av mer eller mindre umbärlig natur och delvis har även lånevägen i stor utsträckning måst anlitas.

Dessa extra konsumtionsskatter ha i flera fall kraftigt fördyrat vad som inom stora lager av vårt folk betraktas såsom hart när rena nödvändighetsvaror, t. ex. kaffe, bensin m. m. De måste därför för många med jämförelsevis små inkomster bli till en tryckande ekonomisk börda, som dock i hög grad motiveras av det nuvarande läget. På de flesta håll ställer man sig med hänsyn härtill förstående, att det gäller offer, inte minst ekonomiska, som alla måste påtaga sig.

De av kriget orsakade enorma kostnaderna för vårt lands beredskap, som urtima riksdagens fattade beslut redan innebära och som den nu samlade 1940 års lagtima riksdag ytterligare kommer att ställas inför, synas nödvändiggöra, att i finansiellt syfte olika skatteköllor anlitas. I första hand synas härvid skatterna böra läggas på sådana skatteobjekt, som äro umbärliga och lyxbetonade. Lyxen synes i en tid som denna kunna med all rätt särskilt böra bli föremål för beskattning.

En sådan beskattning synes oss vara naturlig under rådande förhållanden, när det gäller varor som t. ex. pälsverk, vävnader av lyxbetonad karaktär, puder, smink och parfym. Likaså synas arbeten av ädla metaller, äkta pärlor och ädelstenar för smycken och prydnader m. fl. artiklar av liknande slag kunna tåla en ganska kraftig beskattning. Att dessa artiklar betinga ett ingalunda ringa värde, belyses av det förhållandet, att enbart det samlade importvärdet av ovan angivna artiklar, som införts i Sverige under ett enda år — 1938 — beräknats till c:a 35 miljoner kronor.

Av inom landet tillverkade varor av samma lyxbetonade karaktär kan nämnas

Guldvaror	c:a	4.8	miljoner kronor
Silvervaror	»	3.3	» »
Spetsar, hel- och halvsiden, silke m. m.	»	10.5	» »
Pälsvaror	»	11	» »
Parfym, eau de cologne, hårvatten, puder och smink	»	5.7	» »

Dessa siffror tillsammans ungefär 35 miljoner kronor ge några föreställningar om vilka belopp i fråga om varor, som det skulle kunna sättas i fråga att underkasta särskild lyxbesättning.

I sådana fall synes en effektiv besättning vara på sin plats, vars former och avvägning genom en snabb utredning närmare skulle kunna utformas. Ekonomiskt sett måste man alltid räkna med att besättning av vad som icke är att hänföra till det nödvändiga skulle bli mindre givande på grund av minskad lyxanvändning. Men även en sådan utveckling kan icke sägas innebära någonting icke önskvärt. Det ligger i den enskildes eget skön att genom reducerad lyx undgå att drabbas av en besättning som för vederbörande själv känns allt för mycket betungande. I tider då *alla* måste bära så tunga bördor, synes det även rättvist att de, som anse sig ha råd att leva i lyx, få bära en motsvarande högre besättning.

Även om en sådan besättning skulle visa sig medverka till en minskad användning av berörda lyx- och umbärlighetsvaror, så skulle enligt vår mening en sådan utveckling ur ren nationalekonomisk synpunkt vara berättigad och i nuvarande ekonomiska läge befogad.

På grund av vad som ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta om utredning avseende en effektiv besättning av i motionen angivna lyxvaror.

Stockholm den 23 januari 1940.

John Gustavson
i Guntorp.

Wiktor Egnell.

Ernst Eskhult.

Emil Andersson,
Jäger.

Per Andersson.

Allan Holstenson.

A. R. Aronsson.